

ISE

VIGURID

LINCOLLOKED
1929

A 10.623

Isse

Vigurid

Tagasihoidlikud tupitsad

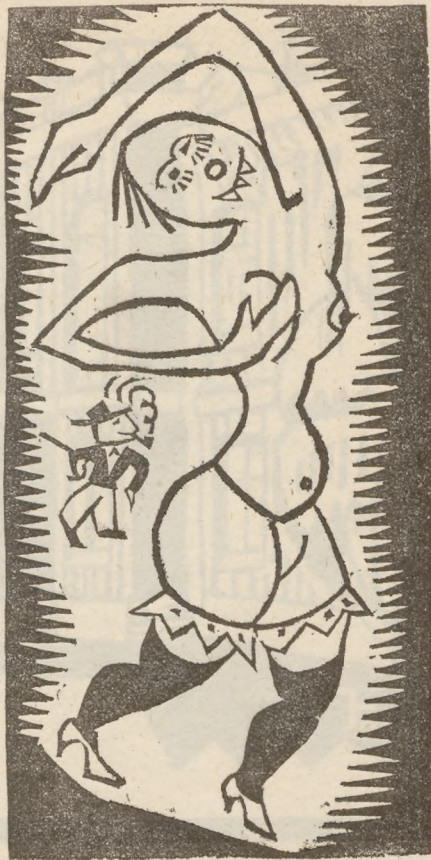
101
200427

Linoollõiked

1929. Jaides

1929.1536.

J. P. ühisgümnaasium.

Saateks.

Kui puuduks inimestel need tumedad tungid, mis paidlasi Mündi metsa poole veavad, poleks meil rahvaarvu juurdekasvu. Ja kui puuduks Isel paberimäärimise huvi, siis poleks ka neid „Vigureid“.

Esimese puudumine oleks meie hukatuseks, kuid viimasest poleks kellelgi sooja ega külma; aga on ta juba olemas, siis rõõmustaksid mõned, kui teda poleks. Selle rõõmu olemasolu tõenduseks Ise selle kaustakese valmistaski. Sepitses selle meeldetuletuseks, et mõni inimene võib ka selle läbi teisi rõõmustada, kui ta midagi ei tee — kui ta vaikib. Avaldab ta oma mõtted, siis on ta halb inimene. Vaikib ta aga, siis ei märka keegi selles tema heatahtlikkust oma ligimeste vastu — vaid arvatakse teda uhkeks ja ei tea mis veel... Ent too inimene vaikib selleks, et mitte rikkuda oma paha arusaamisega ja võõriti tajumisega teiste hääd tuju.

Kuivõrt halvasti mõni, selle ilma tähtsuseta valulaps, selle ilusa ilma elu-olu ja valitsejaid tajub? Vaadake järgnevaid lehekülgi ja teie veendute selles isegi. Sest nende kaante vahele paigutas Ise täiesti muutmatult oma otsesed vaatlused — nii näeb ta seda elu siin maamunal. Milline ta tõeliselt, seda otsustagu lugeja ise. Ise,

Tähelepanuväärsemaid lõpumärgi kavandeid.

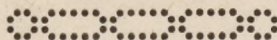
Õpilaste kavand.
Kujutab nende endi poolt
väljatöötatud õpetaja au-
sammast.

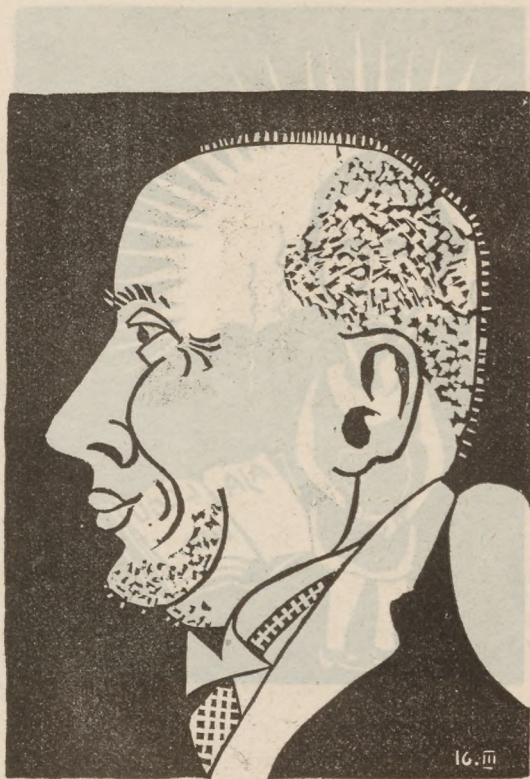
Noh, õpetajate kavand
ikka.
Muidu suurepärase, aga
õpilastele, ei tea miks, ei
meeldi.

See kavand esitati
väljastpoolt kooli.

J. P. ühisgümnaasiumi õppejõud, nii nagu koolipoiss neid näeb.

I.

Direktor hr. August Reeben
(sünd. 12. XI. 1886).

II.

Inspektor pr. Anna Söödor
(sünd. 29. XI. 1893).

III.

Hr. Max-Erich Arvisto (sünd. 3. III. 1896) omab põhjatud ja mitmekülgsed teadmised — õpetab jütsikestele: võimlemist, matemaatikat, ladina keelt ja mõtteteadust ning võiks veelgi palju — kui aga jõuaks.

IV.

Hr. kunstnik August Roosileht (sünd.
14. II. 1887) — joonistuse-õpetaja.

V.

Majand.-õp. prl. F. Kekäläinen
(sünd. 2. III. 1889).

VI.

Kõrgem eesti keele õpetaja prl. Ella
Kalja (sünd. 5. XII. 1897).

Võimlemise õp. prl. Henriette Laissaar
(sünd. 30. IV. 1899).

Ka eesti keele õp. prl. Marie Priideman
(sünd. 10. X. 1903).

VII.

Noodiõpetaja hr. Juhan Zeiger
(sünd. 28. VIII. 1897).

VIII.

Loodusloo õpetaja hr. Jaan Lapp
(sünd. 1889).

Hr. Johannes Lugus (s. 13. II. 1905)
õpetab kosmost.

IX.

Silmatorkav kaksikkuju:

prld. Helmi-Maria Viilip (sünd. 1. XII.
1896) ja Olga Puskar (s. 6. III. 1903).
Esimene matemaatika puurija ja teine
inglise keele ülemõpetaja.

X.

Kodanikuteaduse õpetaja hr. Mihkel
Kivistik, (sünd. 21. VI. 1898),
ja füüsika magister hr. Karl Kask
(sünd. 27. V. 1895)

XI.

Inimene, kel viisiks õpilasi nokkides
pilgata, õpetab „jalgadele“ ingl. keelt,
prl. Johanna Antov (s. 15. XII. 1902).

IIIX

Saksa keele õpetaja prl. Ilse Thomson
(sünd. 8. VI. 1897).

Saksa-inglise keele õpetaja prl. Thus-
nelda Thomson (sünd. 3. I. 1892).

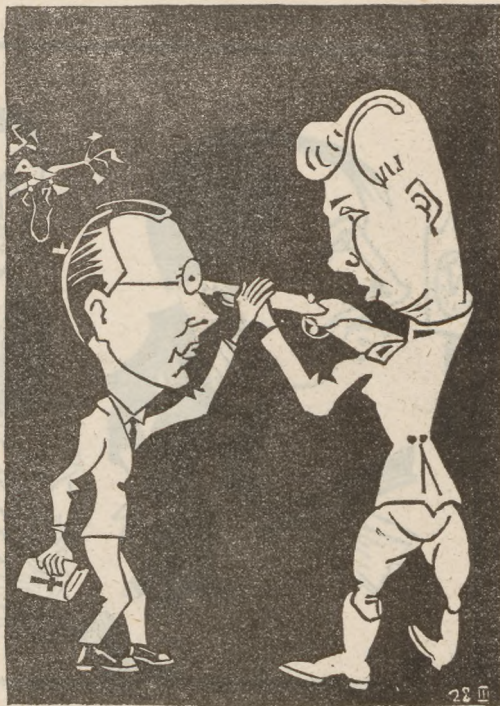
Maateaduse õpetaja prl. Elsa Tamberg
(sünd. 26. IV. 1891).

Käsitöö õpetaja pr. Armilde Summer
(sünd. 20. II. 1903).

XIII.

Usuõpetaja hr. Oskar Juul
(sünd. 30. III. 1901).

Sõjaõpetaja hr. August Liiver
(sünd. 26. I. 1903).

Meie kooli vajalisem ja tähtsam peronaal.

Kojavana — aunimega Majordomus.
Asjaajaja — roheline alles, pole suut-
nud veel endale aunime teha.

J. P. ühisgümnaasiumi naiskirjanikud.

Ksv. Linda Pruuden.
Ksv. Hilda Metsakond.

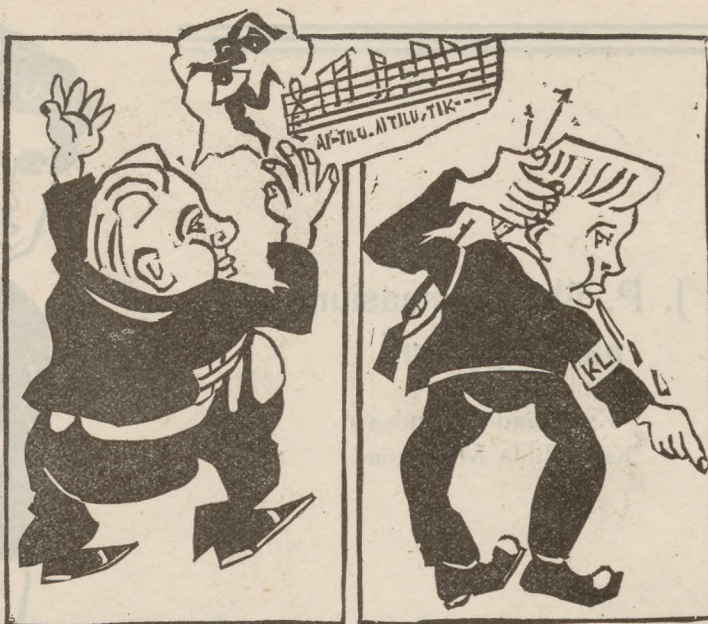

Viimaseid P. gümnaasiumi suuri ja väikesi realiste.

Ero Kustman.

Meie õpilaste ajaloos kõigi aegade suurim loovvaim kunsti alal. On viimasel ajal palavikuline sõnnikuvedaja taevataadi kesapõllule. Muidu kõigis suhteis kaunis õigel teel.

Elmo Riisen.

Eks ole, kuidas mees on — no meie Elmo on tore poiss ja millise ilusa paksu nahaga veel — oi, oi!

Kustas — Ali Limberg.

Esilaskur, salakütt ja kõik, mis tulerauaga ühist. Iseenesest naljavend läbi ja läbi.

Eelmise lehekülje järg.

Ats Vilbok,

Kah üks neist ühisg. moonakaist. Häa laskur — särab alati märgist mööda.

Paul Gutman.

Ideaalseim koolipoiss, ent koolipapa leiab siiski põhjusi tüliks.

Ise (autošarš).

Ah sa narakas, keel läks kurku . . .

Mis ma nägin tsirkuse loomaaias.

- 1) Kaelkirjak (Elmarus Krassit). 2) Karu (Turis Takkelius). 3) Isane lehm — ah jah — sõnn (Paulus Vihalemus). 4) Pime kana. (kerkakas Juulius Tavaistis). 5) Ahv (Jutzipus Kännapeus). 6) Ka ahv — veel ahvim ahv (Tsimmai-Ruudi). 7) Seda looma tunnen vaid teadusliku nimega (Edmundus Mustavit). 8) Kukk (Verae Kuk-kuk-kuk).

Ärge iludustelehekülge vahele jätke.

Linda.

Häasüdamlik, isamaalik, väärtuslik naisolevus.

(Meie kooli õrnasoo esindajad.)

Anna.

Omab hügelvõlu. Ent Aamori nooled ei taba tema südamesse — langevad liig madalasse.

Leida.

Kõigi naiselikkude omadustega, kõige modernsemate kogemustega ja veel — oi, oi, oi — kas või hetäär laureaati.

Eelmise lehekülje järg.

Stella.

Elagu flirt ja sport!
O naiste sugu, nõrkus on
su süü!

(Ühe teise kooli esindajad.)

Frieda.

O õitsev noorusilu, o tem-
perament!

Erich.

Võrratu karskuse sõber —
hiiglane viina hävitamises.

„Porila“ naljavennad.

Hans Sepp
ja rahvamajale lubatud
toolid. Teeb nalja, mis?

Vaestemaja Eedi,
aunimega linnapää — no
on naljanina.

H. Veem
ajab sportlaste asju ja
kus saab, sääal viskab nal-
ja, et hoia piip ja prillid.

Muretu pensionär.

„Mis viga poissmehepõlve pidada,
ja naistelt musi nosida.“

Toekamad „ninad“ „Porila“ äriimeeste seas

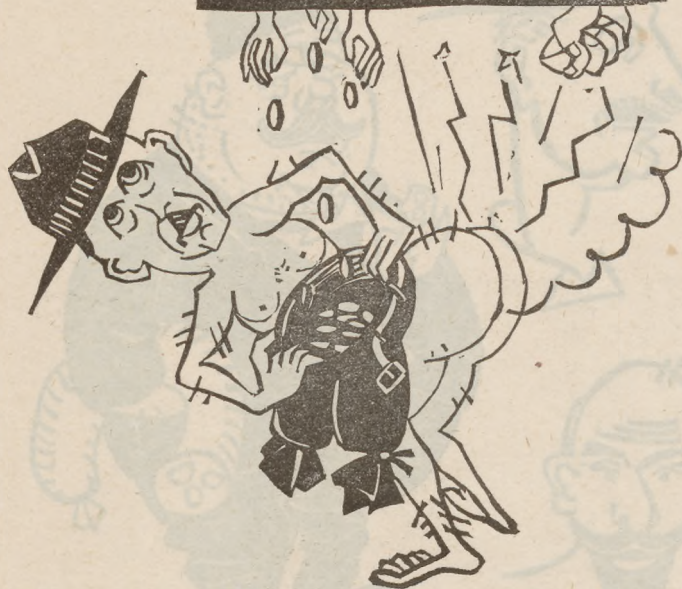
G. Laas — libe äriimees ja kuum
kinosõber.

E. Schwartz — kaval hebrealane.

K. Postel — kaalukam porilane.

ABONENDID

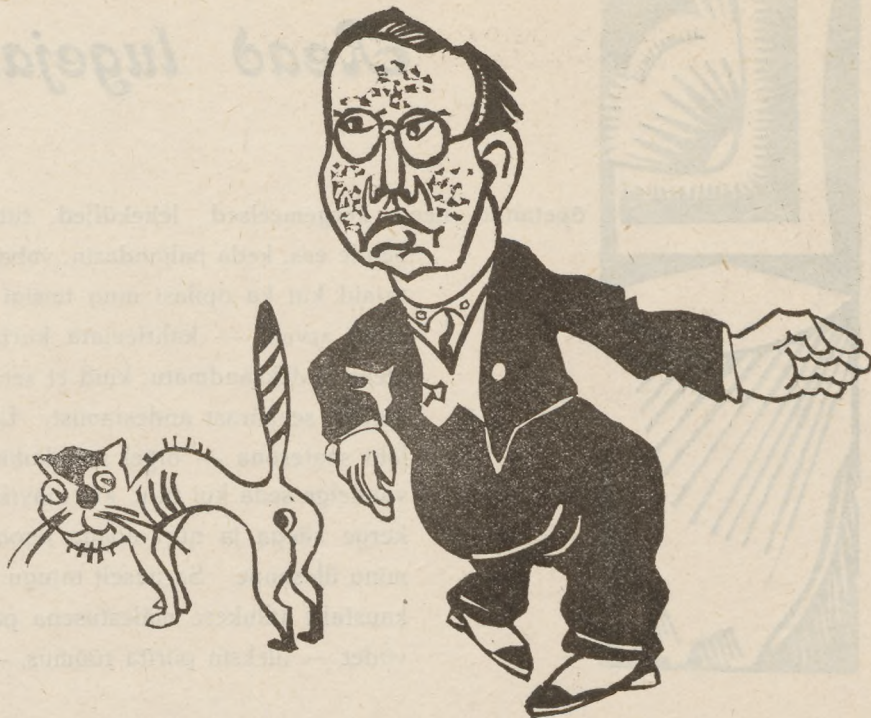
Elektrivärk patent 1929.

(Võhiku kujutis.)

Niisugune kuluks ka Porilasegi,
— kui aga seda juba sääls pole
kasutatud — noh, võib ju linna-
päält järele pärida.

Suure
maavalitsuse
esimehe seiklusi.

„Kõtt, peletis, kelle
kuramuse tohlule sa
oma hannaalust näi-
tad siin!“

Read lugejale.

õpetanud need kergemeelsed leheküljed, tunnen, et olen kohustatud nende ees, keda pahandasin, vabanduma. Olen austatud õpetajaid kui ka õpilasi ning teisigi luba küsimata puudutanud. Mõni arvab, — kahtlemata kurjasti puudutanud. See kõik oleks andeksandmatu, kuid et see mitte nii pahatahtlik polegi, loodan seepärast andestamist. Loodan, et lugeja — lugenud läbi saatesõna — õigel seisukohal selle kaustakese üle asub: vaadelge seda kui tuju, kui ajaviidet, mis kellegi viriseja poolt kerge käega ja nüri noaga linooli kraabitud — sarnane oli minu ülesanne. Sarnaselt tajugu ka lugeja seda. Suudab see kaustake tillukese mälestusena pakkuda tsipake lõbu ja ajaviidet — oleksin piirita rõõmus, — sest nii soovisingi.

Sakala Trükikoda, Viljandis

